

[Gammelgaard]

meget omfattende program, som det altså vil koste ca. 500 mill. kr. at realisere.

Må jeg i den forbindelse bemærke, at vi lige har hørt den socialdemokratiske ordfører udtale, at det, socialdemokraterne vil ofre på ungdomsarbejdsløshedsbekæmpelse i forbindelse med vedtagelsen af dette finanslovsforslag ud over det, der allerede er opført, er 556,4 mill. kr. Der er altså ikke den store forskel på de beløbstørrelser, det drejer sig om, når vi ser på regeringens forslag og socialdemokratiets forslag til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden.

Regeringen foreslår, at de 500 mill. kr. finansieres gennem offentlige besparelser, og derfor foreslås som et modstykke til den samtidig hermed foreslåede forhøjelse af reserven vedrørende nye bevillingsforslag en nedsættelse af budgetreguleringskontoen med 500 mill. kr. Forslag til udmøntning vil fremkomme senere. Der er i høj grad sammenhæng i regeringens politik.

Nu har vi så hørt det første socialdemokratiske ordførerindlæg her i dag. Det var hr. Camres. Man kan selvfølgelig have sine formodninger om, hvad hr. Camre mener at socialdemokratiet skulle stemme vedrørende finanslovsforslaget. Det vil hr. Camre sikkert ikke oplyse fra denne talerstol. Der er jo truffet en beslutning i den socialdemokratiske gruppe, den kommer vi til at drøfte senere på dagen.

Men uanset at man nok har en opfattelse af, hvad hr. Camre mener, så må jeg alligevel sige, at hr. Camre jo her holdt en tale, der var stærkt agitatorisk. Hr. Camre talte om, at regeringen fører klassepolitik. Jeg må sige, det er beklageligt, at socialdemokratiet ikke har opdaget, at valgkampen er forbi. Partiets ændringsforslag til finanslovsforslaget er udtryk for en overbudspolitik. Det er beklageligt. Der stilles forslag om nye milliardstore offentlige udgifter, som skal finansieres via skatter, der ikke kan undgå at virke arbejdsløshedsfremkaldende. Det er med andre ord nøjagtig den samme politik, som socialdemokratiet førte, da de var i regering, en politik, der har skabt mismod i erhvervslivet og brede dele af befolkningen, en politik, der øgede renten, inflationen og arbejdsløsheden.

Konkret foreslår socialdemokratiet, at selskabsskatten skal forhøjes med 10 pct., fra 40 til 44 pct. Socialdemokratiet har åbenbart ikke forstået, at det er det diametralt modsat-

te, vi har brug for. En forhøjelse af selskabsskatten forringer investeringslysten, mens en nedsættelse af beskatningen her i landet vil skabe øgede investeringer. Så enkelt er det.

Må jeg i den forbindelse pege på forskellige synspunkter, som er kommet frem i den offentlige debat på det seneste fra – kan man vel godt sige – socialdemokratisk side.

Den tidligere skatteminister, hr. Lykketoft, hvis opfattelse af den socialdemokratiske stemmeafgivning her i dag man også kan have en formodning om, ser langt og længselsfuldt efter den merindtjening, der langt om længe har indfundet sig i en række virksomheder. Selv om beskæftigelsen nu, modsat i hr. Lykketofts ministertid, går opad, er det ikke nok for ham. Han efterlyser i Politisk Ugebrev, der udgives af Forlaget Management, den 20. februar 1984 en massiv skat på de såkaldt ubenyttede gevinster. Pengene skal ind i det offentlige investeringsprogram, som hr. Lykketoft forestiller sig.

Den tidligere minister overser aldeles, at der er virksomheder, som ikke alene satser deres egen fortjeneste, men også låner eller nytegner penge fra andre virksomheders overskud. Han forestiller sig – det er jo også den tankegang, der ligger bag det socialdemokratiske beskatningsforslag her i dag – at man i moderne erhvervsliv kan kanalisere enhver fortjeneste ind i et nyt fremstød uden at vente på et økonomisk grundlag eller på et projekt, der er solidt nok til at holde i virkeligheden. Letsindigheden ved sådanne dispositioner fatter hr. Lykketoft og hans ligesindede ikke. Netop derfor er de af ham påtænkte offentlige investeringsprogrammer dømt til at mislykkes.

Så er der mere jordnærhed i det økonomiske syn, der samtidig kommer til udtryk i fagforeningsbladet Metal, som med disse ord giver opskriften på, hvordan man skaber beskæftigelse. Jeg citerer fra det nummer af fagforeningsbladet Metal, der er afleveret, som det hedder, til postvæsenet den 14. februar 1984:

»Ved at gøre det til en bedre forretning at investere aktivt end passivt skaber man beskæftigelse. Lad det blive en endnu bedre forretning at drive virksomhed i dette land, at drive arbejdspladser. Så bliver der også noget for os at hente hjem.«

Jeg synes, at socialdemokratiet skulle lære noget af Dansk Metals opfattelse her. Så